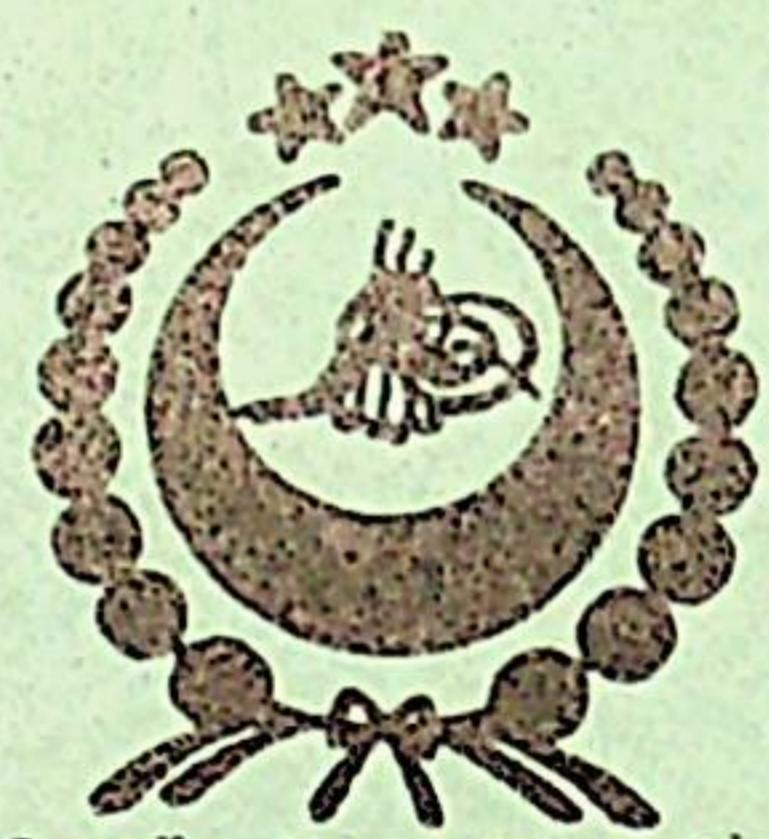

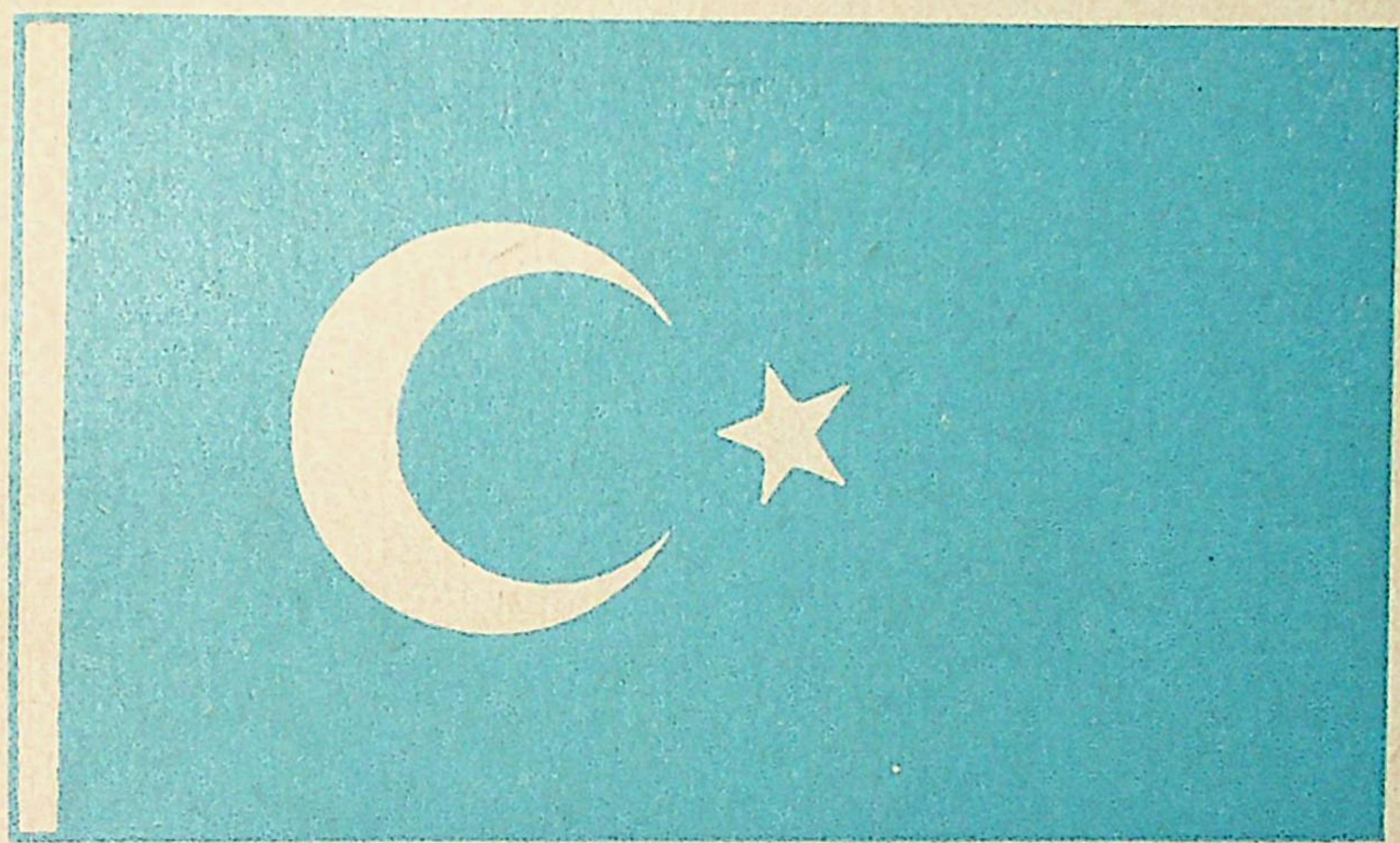
DOĞU TÜRKİSTAN GÖÇMENLER CEMİYETİ

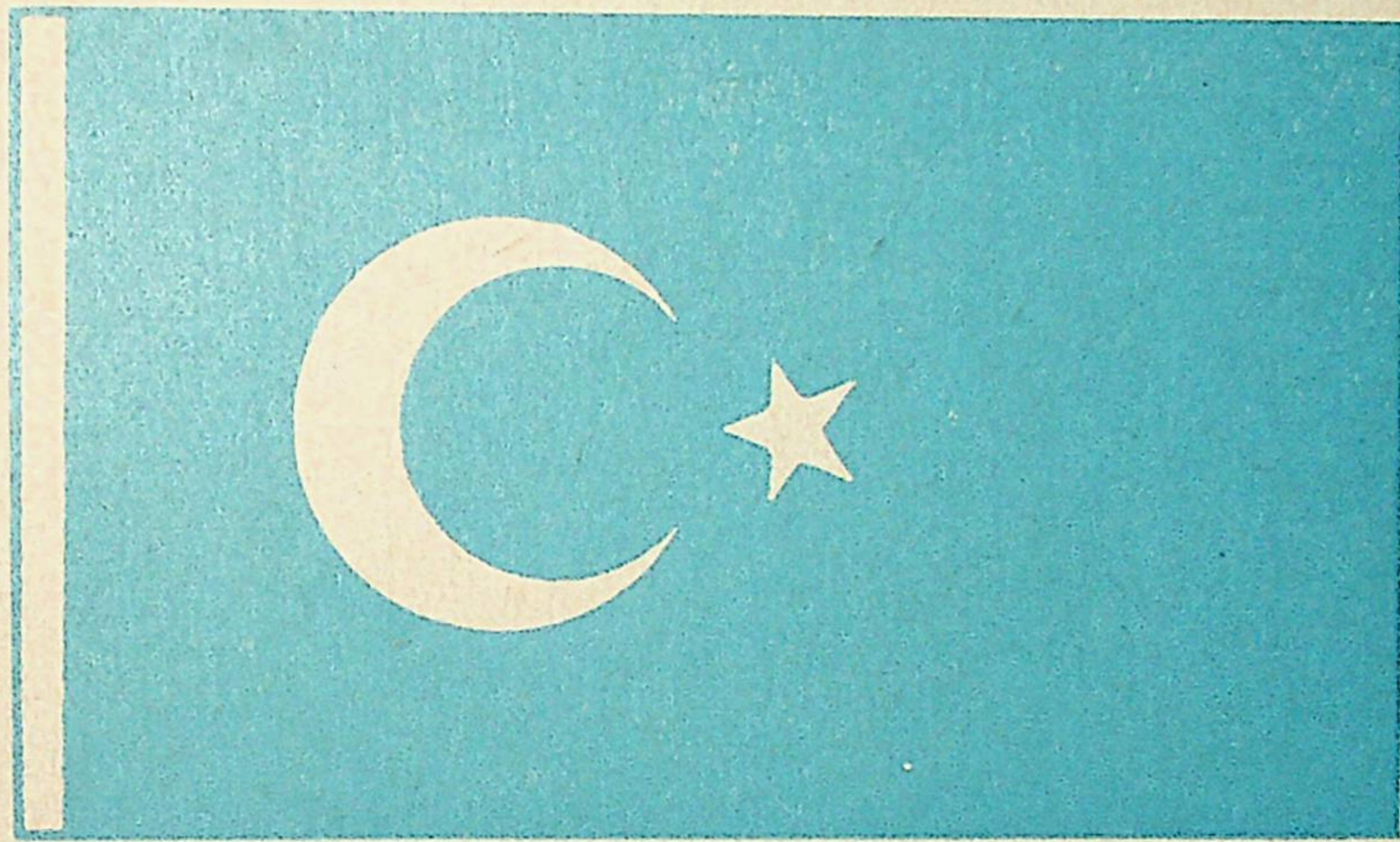

*DOĞU TÜRKİSTAN CUMHURİYETİ
DEVLET ARMASI*

ÇALIŞMA PROGRAMI

**1969
İSTANBUL**

DOĞU TÜRKİSTAN GÖÇMENLER CEMİYETİ

ÇALIŞMA PROGRAMI

**1969
İSTANBUL**

DOĞU TÜRKİSTAN

Bugün emperyalist Kızıl Çin'in kan ve ölüm kasırgasına boğduğu Doğu Türkistan'ın doğusunda Çin, kısmen Tibet, batısında Batı Türkistan, kuzeyinde Sibirya, güneyinde de Hindistan, Pakistan ve kısmen Afganistan yer alır. Etrafı yüksek dağlarla çevrili olan Doğu Türkistan Asya'nın kalbi durumundadır. Yüzölçümü 5.977.000 Km². olan «Büyük Türkistan»ın doğusunu teşkil eden Doğu Türkistan, 1.828.418 Km². yüzölçümünde olup, Kızıl Çin istilâsına evvel nüfusu takriben 10 milyon idi. O zaman, ahalisinin % 96'sı müslüman Türklerden müteşekkildi.

Taşîî zenginlikler bakımından Doğu Türkistan'ın diğer memleketlere nazaran bir üstünlüğü de petrol, demir, kömür, uranyum, altın, gümüş, plâtin gibi çok kıymetli maden yataklarını haiz bulunması ve münbît arazisinde, geniş ovalarında, yüksek yaylalarında başta pamuk olmak üzere her türlü toprak mahsulleri ile at, sığır, davar beslemeye elverişli olmasıdır.

Tarih boyunca Doğu Türkistan, tıpkı Batı Türkistan gibi, medeniyetin besiği olmuş; İslâmîyetten evvel ve sonra en büyük medeniyet merkezlerinden birini teşkil etmiştir. Âdil hakanları ve kumandanları ile savaşta olduğu kadar, ilim ve fen sahasında, edebiyatta, san'atta, mimarîde, felsefede, tıpta, astronomide, matematikte ve bütün din ilimlerinde bugün dahi akla durgunluk verecek derecede ileri seviyeye erişmiş bulunan Doğu Türkistan, maalesef, şimdi Kızıl Çin istilâsı altındadır. Batı Türkistan ise, beş ayrı uydurma cumhuriyet halinde, yine, kızıl Rus istilâsı altındadır. Türkistan'ın medeniyet merkezlerinden Kaşgar, Yarkent, Hotan, Aksu, Turfan, Semerkant, Buhara, Taşkent, Mervi gibi şehrler, şanlı mazimizin izlerini hâlâ taşımaktadırlar.

13 Ekim 1949'da vuku bulan menfur Kızıl Çin istilâsı Doğu Türkistan için arkası kesilmeyen fâciâların başlangıcı olduğu kadar, Rus mahkumu Batı Türkistan, Afganistan, Pakistan, Hindistan ve bütün dünya

îçin «Sarı Tehlike»nin su yüzüne çıkışıdır. Ne yazık ki, bu meş'um hâdisenin ortaya çıkardığı tehlike; Kızıl Çin'in yayılma ve tahakküm ihtirası, gerektiği şekilde değerlendirilememiştir, 19 yıldan bu yana dünyanın diğer devletleri Doğu Türkistandaki insanlık dışı teröre seyirci kalmışlardır.

Kendini esir milletlerin hâmisi olarak ilân eden kızıl emperialistler, anayurdumuz Doğu Türkistan'a sürülerle gözü dönmüş ordular gönderirken, dünyanın susması, asrımızın en büyük gafleti ve yüz karasıdır. Kızıl Çin, Türkiyemizin iki büyük misli genişliğindeki Doğu Türkistan'ın zengin tabîî kaynaklarını sömürmekte, insan gücünü hayvanlar gibi kullanarak emperialist ihtiraslarını beslemektedir. Artık insan hak ve hürriyetlerinden yana olan devletlerin, Kızıl emperializmin hedeflerine sağlam teşhis koyması ve mukabil tedbirlere başvurması zamanı gelmiştir. Doğu Türkistan'ın kurtuluş dâvâsının Birleşmiş Milletlere getirilmesi, Kızıl Çin'in vahşet ve gözü dönmüşlük üzerine kurulu rejiminin içyüzünü ve istilâ ihtiraslarını ortaya koyan ilk müessir tedbir olacaktır. Sahip çikanları hürriyetseverliğin sembolü haline getirecek bu temennimizi, alâkalı devletleri idare edenlerin sağduyularına havale ediyoruz.

Anayurdumuzun Kızıl Çin işgalindeki 19 yılı, her saniyesiyle azap, izdirap, korku, açlık, sefalet ve manevî mahrumiyetler içerisinde geçmiştir. Kızıl Çin'in işlediği cinayetlerle bir cehennem haline getindiği Doğu Türkistan'ın ahalisi, çeşitli zulüm ve mahrumiyetlerin hüküm sürdüğü Rus mahkumu Batı Türkstan'ı bile bir iltica mahalli olarak görmeğe başlamıştır.

Kızıl Çin, Doğu Türkistan'da «Türklerin topyekûn imhası»nı hedef tutan bir millî katliam siyaseti takip etmektedir. 19 sene zarfında korkunç metodlara başvurarak yüzbinlerce müslüman Türk şahit edildi. Üç merhaleden geçirilmek suretiyle, Doğu Türkistan Türklerinin bütün toprakları, mal ve mülkleri elliinden alındı. Siyaseti; «hak, hürriyet ve milletlerin dîni ve millî benliklerine düşmanlık» şeklinde telâkki eden kızıllar, bütün hürriyetleri gaspetti. Halkı nefes alamaz hale getiren bir kontrol ve baskısı ile koca memleketi bir esirler kampına çevirdi. Doğu Türkistan halkın 1000 yıldan beri bağlı bulunduğu İslâm dîni kanun dışı ilân edildi. Cami ve medreseler kapatıldı; yahut ahır, depo, tiyatro, kulüp, sinema, otel haline getirildi. İbâdet, dîni tedrisat ve dîni merasimler yasaklandı. Dîni eserler evlerden toplandı. Dîni kitap yazarları meydanlarında kendi eserlerini yakmağa zorlandı. Din âlimlerine Allah'ın -hâşâ- mevcut olmadığı, Mao Tse Tung'un «diri ilâh» olduğu yolunda propaganda yapmaları direktifi verildi. Halka domuz beslemeleri, ölüleri yakmaları

gibi, İslâmî emir ve geleneklere tecavüz teşkil eden hususlarda baskılar yapıldı.

Kızıl Çin'in Doğu Türkistan'daki nüfus politikası icaâbı, müslüman Türk kızları Çinli erkeklerle evlenmeye zorlandı. Kızıl Muhafizler tarafından yürütülen bu insanlık dışı kampanya mûvaffak olamayınca, 8 - 10 yaşlarındaki Türk kızları ailelerinden zorla alınarak Çin içlerine götürüldü. Bir yandan da «bâkir toprakları ziraata açmak» bahanesiyle, Doğu Türkistan'a çinli göçmenler yerleştirildi. 17 milyon dönümden fazla araziye, 4 milyon Kızıl Çinli iskân edildi. Türklerin binbir tehditle aç acına çalıştırıldığı bu münbit ve stratejik önemi yüksek araziler, bir Çin top-rağı haline getirildi.

1958 yılında, halkı «komün»lere sokmak için yapılan zulüm ve işkenceler, insanlık tarihinin kaydetmediği bir vahşetle yürütüldü. Evler, sahiplerinin gözleri önünde yakıldı. Birer «köleler kampı» olan «komün»lerde Türklerle tam bir klân hayatının iptidâi şartları yaşatıldı. Bugün komün üyeleri, günde 18 saat çalıştırılmakta; buna karşılık ellişerine insanca yaşamağa elverişli hiçbirşey geçmemektedir.

Doğu Türkistan'ın zengin yerüstü ve yeraltı kaynaklarının, zorla çalıştırılan Türk halkı eliyle değerlendirilmesi sonucunda, 38.500 adet işletme ve fabrika kurulmuş, Kızıl Çin endüstrisi Türklerin sırtında geliştirilmiştir. 1800 den fazlası büyük işletmeler olan bu tesisler ve fabrikalar vasıtıyla, Türkistan'ın zenginlikleri Çin'e taşınmaktadır.

Kızıl Çin emperyalizminin yok etmek istediği hedeflerden birisi de Türklerin millî dil ve kültürü olmuştur. Türk dilinde tederisat yasaklanmış, Türkçeye sistemli şekilde Çince kelimeler sokulmağa çalışılmıştır. Millî kültür ve bağımsızlık savaşında öncü olacaklarından şüphelenilen millî etçi münevverlere karşı bir korkutma ve yıldırmaya politikası takip edilmiştir. Pantürkist, panislâmist, halk düşmanı, inkılâp aleyhtarı, Amerikan ve Rus casusu... gibi ithamlarla 1.200.000 kişi tevkif edilmiş, ayrıca 300.000 Doğu Türkistanlı, halkın gözü önünde, akla hayale gelmeyecek tarzda vahşi işkencelerle öldürülmüştür.

Bütün bu mezalime karşı Doğu Türkistanlılar, gönüllerindeki iman ve damarlarındaki kanın verdiği güçle, ata yâdigârı güzel Türkistan için, Hak dinine yapılan hakaretlere ve millî kültürüne vurulan darbelere karşı, büyük milletinin istiklâl ve hürriyet aşkı için 750.000.000 luk dev Çin sürüleri ile amansız mücadelelere giriştiler. Yüzlerce defa millî kurtuluş hareketlerine giriştiler. Yüzbinlerce şehit verdiler. Meselâ :

1950 - 1951 yıllarında, büyük mücahit Altayların kartalı Osman Battur ve arkadaşları tarafından yürütülen siâlhî mukavemet hareketi, bu kahramanların şehadetinden sonra, izi ebediyen silinmeyecek şanlı bir destan halinde hâfızalarda yer etmiştir. 1949 - 1959 yılları arasında Kutubîy'de Oraz Bek, Altay'larda Şerziman, Küçar'da Mehmet Niyaz, İli'de Abdurrahman, Turfan'da Abdüselâm, Hotan'da Abdülhamit Damolla, Fetheddin Mahdum, Toksun'da Mehmet Niyaz, Karakaş'ta Paşa Hanım'ın liderliğinde yönetilen kurtuluş hareketleri bu cümledendir. Doğu Türkistan'ın kukla hükümetinin kukla reisi سابق Burhan Şehidi, 1953 yılında yeni yıl münasebetiyle verdiği bir beyanatta, «Doğu Türkistan halkı tarafından Kızıl Çin askerlerine 571 defa hücum edilmiş, 1490 defa teşkilâtlı karşı gelme hareketi, 213 defa fabrikaları ateşe verme ve sabotaj hâdisesi vuku bulmuştur.» demektedir. 1962 yılı yaz aylarında İli, Altay ve Tarbağatay vilâyetlerinde Kızıl Çin'e karşı büyük çapta silâhî ayaklanmalar oldu. Bu ayaklanmalar neticesinde yüzbinlerce Doğu Türkistanlı «denize düşen yılana sarılır» kabilinden, kızıl Rus esaretindeki Batı Türkistan'a kaçmağa mecbur kaldı. 1965 yılı nisan ve ekim aylarında Kaşgar, Hotan, Aksu gibi vilâyetlerde halk yine kitle halinde isyan etti.

Bu hareketler esnasında Doğu Türkistan'daki kukla hükümet içindeki yerli komünistler bile, Kızıl Çin rejimini yıkmak maksadiyle teşkilât kurdular ve sabotaj hareketlerine giriştiler. Meselâ: Doğu Türkistan'ın merkezi Urumçi'de neşredilen «SINKIANG» adlı gazetenin 10 Aralık 1958 tarihli sayısında «Urumçi Belediye Reisi Abdullah Saidî, Maliye Müdürü İbrahim Turdu, Yazarlar Cemiyeti reisi Ziya Samedî, İli vilâyeti valisi Abdurrahim Isa başta olmak üzere 378 yerli memur, 1949 yılından itibaren Kızıl Çin'e karşı faaliyete geçmişler ve Doğu Türkistan'ı Çin'den ayırarak müstakil bir devlet kurmak maksadiyle gizli bir teşkilât kurmuşlardır.» demektedir. 1957 yılı eylül ayında Doğu Türkistan'ın kukla hükümetinin kukla reisi Seyfeddin Azîzî, bir konuşmasında: «Mahallî millîyetçilik hareketlerinin son yıllarda büyük bir tehlike arzetmesinden ve Çinlilere karşı direnme hareketlerinin güçlenmesinden» şikâyet ederek «Onlar —yani Türkler—, Çinlileri Sinkiang'tan —yani Doğu Türkistan'dan— çıkarmak istiyorlar. Onlara göre, Çinliler Doğu Türkistan'ı terkettiği takdirde her şey düzeyecektir. Güya Çinliler Doğu Türkistan'a felâket getirmişler...» diyordu.

Doğu Türkistan'ın içinde bulunduğu felâketleri anlatmağa ve Türklerre reva görülen vahşetleri ifade etmeye burada imkân yoktur. Kelimeler, o tüyler ürpertici yüzbinlerce fâciâyı burada anlatmağa yetmez. Fa-

kat bizleri üzen en büyük mes'ele Kızıl Çin'in vahşeti değildir. Zira Çin, Türk'ün ezeli düşmanıdır, onlar Türk'e her türlü mezakımı yapabilirler. Doğu Türkistanlı Türklerin kendi kanından, kendi dininden olan, dili, an'anesi ve kültürü bir olan kardeşi Türkiye vardır. Ve Türkiye, Türk Milleti'nin bağımsız olan tek devleti olması bakımından, bütün esir Türklerin ve dolayısıyla da Doğu Türkistanlıların tek umit kaynağıdır. İçinde bulunduğu her türlü imkânsızlıklara ve düşmanının da her türlü imkânlara sahip dünyanın en korkunç, en gaddar ve en emperialist milleti olmasına rağmen, Türkluğu için, dinî için, vatanı ve istiklali için yıllardanberi azimle, cesaret ve metanetle kanlı mücadelelere giren Doğu Türkistanlılar, Türkiyeli kardeşleri tarafından maalesef yalnız, himayesiz ve yardımısız bırakılmıştır.

Din kardeşliği iddiasında bulunan; bütün Müslümanların kardeşliğini her fırsatта dillerinde dolaştıran İslâm devletleri, 70 milyon Türk'ü esaretleri altında inim inim inlenen Kızıl Çin ve Rus emperialistleri ile dostluk kurmuşlar ve buradaki din kardeşlerinin istiklal mücadelelerine madde ve mânen kayıtsız kalmışlardır.

Keza, insan hak ve hürriyetleri sloganıyla «hür insanlık» idealine liderlik ve taraftarlık eden ABD. başta olmak üzere hür dünya devletleri de, esir Türk ülkeleri ve bu meyanda Doğu Türkistan'daki siyasi, iktisadi ve kültürel emperializme seyirci kalmaktan ileri gitmemişlerdir.

Bütün dünya milletlerine şunu hatırlatmak isteriz: Doğu Türkistan dâvâsı Doğu Türkistan'da bir tek Türk ve bir tek esir bulunmasa dahi, bütün dünya milletlerinin geleceklerini ilgilendiren bir mes'eedir. Şöyle ki :

Doğu Türkistan'ın stratejik önemi pek büyektür. Geniş bir arazi olan bu memleketin doğu ve batı hudutları açık; kuzeyden Altaylar ve güneyden de dünyanın en yüksek ve sarp dağları olan Himalâya, Karakurum ve Kuenlûn dağları ile çevrilidir. Asyanın ortasında bir çanak durumunda olan Doğu Türkistan, bu hâliyle, açık denizlerden uzaktır. Bilhassa zamanımızdaki polaris atom denizaltılarının atış menzilinin dışında kalır. Ayrıca, okyanus sahillerinden yapılacak hava hücumları, yüksek dağlar ve çok uzun mesafe sebebiyle, Doğu Türkistana ulaşamaz. Üstelik Asya'nın doğusundan Ortadoğu'ya, Arap ülkelerine, Anadolu'ya ve Afrikaya; ayrıca Batı Türkistan'a, Rusya ve Avrupa'ya; Sibirya'dan Tibet'e, Hindistan, Pakistan, Afganistan ve bütün güney Asya'ya giden yollar burada düğümlenir. Tarihte hangi devlet Doğu Türkistan'a hakim

olduysa, o devlet bütün Asya'ya hükmetmiş, hattâ Avrupa ve Afrika'ya kadar yayılmıştır.

Diğer bir husus da şudur: Doğu Türkistan, petrol, demir, kömür bakımından çok zengin bir ülkedir. Bilhassa, atom istihsalı için lüzumlu madde olan zengin uranyum yataklarını haiz olup, 6 yerden uranyum istihsalı yapılmaktadır. Kızıl Çin'in atom tesisleri, kömür, demir ve petrol yataklarıyla uranyumu bol olan Doğu Türkistan'dadır. Lebnor gölü ve Taklamakan çölü, bugün Kızıl Çin tarafından atom deneme sahası olarak kullanılmaktadır.

Çin milleti ise : İster komünist olsun, ister milliyetçi olsun «yayılma ve azınlıkları kalabalık nüfusu içinde eriterek çinlileştirmek suretiyle yok etme» kabiliyeti çok yüksek olan, sinsî, dayanıklı, sabırlı ve aç bir millettir. Çin Cumhuriyeti'nin kurucusu olan Dr. Sun Yat Sen'in de itiraf ettiği gibi -1- «Çinliler emperyalist bir millettir.» ve dünya insanlığının efendisi(!) Çin milletidir. Bu bakımından hem dünyanın tek hakimi olmak, hem de genç arazilere yayılarak açlık ve sefaletten kurtulmak için, Çin'in emperyalist bir dış politika gütmesi zaruridir...

Çin'in yayılabilmesi için Doğu Türkistan'ı elinde tutması ve bundan sonra Sibirya'ya, Batı Türkistan'a ve Güney Asya'ya sarkması icabetmektedir. Muhtemel bir karşı taarruz halinde ise, Çin nüfusunu yine Doğu Türkistan'a çekmek suretiyle, Doğu Türkistan'da tesis ettiği atom merkezlerinden istifade ederek savunmasını yapmayı tasarlamaktadır.

Bu gaye uğruna Çin, Doğu Türkistan'ı ve Tibet'i ilk merhale olarak istilâ etmiş ve atom tesislerini de Doğu Türkistan'da kurmuştur. Bundan sonra güney'e ve batıya doğru yayılma safhası başlamıştır. Nitekim bugün Kızıl Çin'in Rusya ile arası oldukça açıkta: Çünkü, Batı Türkistan, Dış Moğolistan ve Sibirya üzerinde hak iddia etmektedir. Öte yandan Kızıl Çin'in Hindistan ile arası açıkta: Zira güneye doğru yayılma sahası olarak sıra Hindistan'dadır. Yine Güney - doğu Asya'da Çin Hindi yarımadasındaki devletlerle, Tayland ile arası açıkta: Vietnam'da ise, devam edegelen savaşın gerçek sebebi, Çin'in yayılma ve tahakküm ihtirasından başka birsey değildir.

Görüyoruz ki, Çin emperyalizmi dünya hakimiyeti peşindedir. Bu hareketin kilit noktası ise Doğu Türkistan'dır. Doğu Türkistan, iktisa-

1) Dr. Sun Yat Sen - «San Min Cu-Yi» - Üç Halk Prensibi - Sf. 71.

den ve siyaseten olduğu kadar, askeri strateji ve nükleer atom gücü bakımından da Kızıl Çin'in belkemiğidir.

O halde: Çin emperyalizminin belkemiğini kırmak için, Doğu Türkistan'ın Çin istilâsına kurtulması şarttır.

Bir «Sarı Tehlike» olarak dünyayı tehdit eden 750 milyonluk bu devletin emperyalist gayelerini adım adım tahakkuk ettirmesi karşısında hür dünya, İslâm âlemi ve Türkiyeli kardeşlerimiz halâ durumdan habersiz, mes'eleye ilgisiz kalmaktadır. Bir kısım hür dünya devletleri ile komşularımız olan İran, Afganistan, Pakistan, Hindistan ve din kardeşlerimiz olan Arap dünyası ve soydaşımız olan Türkiye, Keşmir, Filistin, Cezayir, Macaristan ve Tibet gibi memleketlerin kurtuluş dâvâlarını destekledikleri ve bu mes'eleleri Birleşmiş Milletlere götürmek için büyük gayretler sarfettikleri halde, Doğu Türkistan'ın kurtuluş dâvâsı için en ufak bir alâka ve yardımı dahi esirgemislerdir. Bu mevzuda senelerden beri ziyaret ve müracaatlarımıza muhatap olan komşu, dindaş ve soydaş memleketlerin devlet ve hükümet adamları kendilerinden alâka, yardım ve himaye isteklerimize karşı, maalesef müsbet veya menfi bir cevap vermek tenezzü'lünde dahi bulunmamışlardır.

Tibet'in kurtuluş dâvâsı, başta Müslüman Malezya olmak üzere Tayland, Filipin, İrlanda ve Salvador gibi devletlerin gayreti ve Budist dünyasının destek ve himayesi ile 1959, 1960 ve 1965 senelerinde Birleşmiş Milletlere intikal ettirilmiş olduğu halde, tipki Tibet gibi Kızıl Çin esaretinde olan Doğu Türkistan'ın kurtuluş dâvâsını Birleşmiş Milletlere intikal ettirecek tek bir devlet dahi ortaya çıkmamıştır. Halen, Pakistan'ın maddî ve manevî yardımı sayesinde Keşmir, bütün Arap devletlerinin desteği ile Filistin, Türkiye'nin alâkası ile Kıbrıs dâvâları; Hindistan ve Budist dünyasının yardımı ile Tibet mes'lesi hür dünyaca bilinen milletlerarası birer dâvâ haline geldiği halde, Kızıl Çin imparatorluğunun en kıymetli sömürgesini teşkil eden Doğu Türkistanın mevcudiyetinden bile kimsenin haberi yoktur.

Son 19 sene zarfında Bandung, Kahire, Bağdat, Magadiş ve Mekke'de çeşitli isimler altında çeşitli İslâm kongreleri toplanmış olup bunlardan Bağdat, Magadiş ve Mekke kongreleri hariç, diğerlerine yalnız batı esaretindeki ülkelerden temsilci ve müşahit davet edilmiş; buna muhabil Çin esaretindeki Doğu Türkistan'ın istiklâli için mücadele eden millî merkezden temsilci veya müşahit davet edilmekten kaçınılmıştır.

Memnuniyetle belirtelim ki, merkezi Karaçi'de bulunan Dünya Is-

lâm Kongresi ile merkezi Mekke'de bulunan Dünya İslâm Birliği, ilk defa 1962 yılında Türkistan'ın ve diğer Rus esiri müslüman Türk ülkelerinin kurtuluş dâvâları ile meşgul olmaya başlamıştır. Dünya İslâm Birliği'nin Umumî Kâtibi Muhammed Sürur Sabban'a takdim ettiğimiz 6 maddeyle muhtıramız, Birliğin Kurucular Meclisine getirilmiş ve 1963 yılında Mekke'de toplanan Dünya İslâm Birliği Kurucular Meclisi, Türkistan hakkında müsbet bazı kararlar ittihaz etmiştir.

Keza, 1964 yılında Magadîsu'da toplanan Altıncı Dünya İslâm Kongresi de, vâki teşebbüüs ve temaslarımız üzerine, ittihaz etmiş olduğu kârarda, Sovyet Rusya ve Kızıl Çin'den «Türkistanlılara İstiklâl ve hürriyetlerini vermelerini» talep etmiştir.

Yine 1965 yılında Mekke'de toplanan İkinci Dünya İslâm Kongresi de Türkistanlı muhacirler için bazı müsbet kararlar almıştır.

Ancak üzülverek belirtelim ki, kıızıl müstemlekeciler, 1964 tarihli Dünya İslâm Kongresinin kararına aldiş etmedikleri gibi, mezkûr kârara uymalarını temin babında, şimdîye kadar hiçbir müslüman devleti hiçbir teşebbüste bulunmamıştır. Keza, 1963 ve 1965 tarihli İslâm Kongreleri kararıyla bütün islâm hükümetleri ve hür dünya milletleri «yok olmak tehlikesi ile karşı karşıya bulunan bir milletin dâvâsını desteklemege, Türkistan dâvâsını Birleşmiş Milletlere intikal ettirmeye ve yardım» davet edilmiş ve Dünya İslâm Birliği Umumî Kâtipliği de bu mevzuda vazifelendirilmiş olduğu halde, gerek İslâm hükümetlerinin, gerekse umumî kâtiplığın her hangi bir teşebbübü görülmemiştir. Nerede dindâşlık, nerede soydaşlık gayreti, nerede insanlık dâvâsı...

Bugün Türkistanlı muhacirlerin durumu son derece üzüntü vericidir. Macaristan, Filistin, Tibet muhacirlerinin gördükleri yakın alâkadan mahrumdurlar. İltica ettikleri memleketlerde ikâmet almak, tabiiyete geçmek ve dertlerini mahallî hükümetlere duyurmak hususunda müşkünlâta uğramaktadırlar. Türkistan muhacirleri, maddî mahrumiyetler içerisinde bulunmakta, çocuklarına tahsil yaptıramamaktadırlar. Halbukî millî şuura sahip ve müsbet ilimle mücehhez imanlı bir nesle ihtiyacı olan Türkistan muhacirleri, bekalarının temini ve dâvâlarının selâmeti için çocuklarına tahsil bursları verilmesini beklemekte, fakat maalesef şimdîye kadar bu alâka ve yardımı elde edememiş bulunmaktadırlar.

Bugüne kadar geçen zaman zarfında, elimizdeki imkânlar yok denecek kadar az olmasına, himaye ve destekten mahrum bulunmamıza rağmen birçok faaliyetlerimiz oldu. Fakat takdirlerinize sunduğumuz çalış-

ma programımız şöyle bir gözden geçirilecek olursa, bugüne kadar yaptıklarımızın, imkânsızlık yüzünden yapamadıklarımızın yanında hiç mesabesinde kaldığı görülecektir. Bizler komünist esiri bir Türk ülkesinden gelmiş kardeşleriniz olarak komünizmi, emperializmi en iyi billerden; bunların acısını çekenlerdeniz. Yıllardır Doğu Türkistan'ı sömüren, anayurdumuzu kan ve ölüm diyarı haline getiren Kızıl Çin devlet başkanı Mao'ya, Vietnam savaşını vesile addedip bağlılık telgrafı çeken Türk gençlik teşekkürlerini gafletten uyandırmak, kandırılmak istenen gençliği ve halkı ikaz etmek, yalnız Doğu Türkistan'ın değil, bütün Türk Dünyasının, hattâ bütün İslâm Dünyasının yegâne ümit kaynağının son bağımsız Türk Devletinin komünizm felâketine düşmesini önlemek; bu meyanda gerek Türkiyeli kardeşlerimize, gerek İslâm Dünyasına ve gerekse hür dünyaya Doğu Türkistan'ı tanıtmak, önemini anlatmak ve dünyanın geleceğini tehdit eden «Sarı Tehlike»nin başının bir an evvel ezilmesini sağlamak maksadiyle çağrıda bulunmak üzere bu çalışma programını neşretmiş bulunuyoruz.

Bu programı neşretmekle, Doğu Türkistan'a komşu devletlerle, bütün İslâm devletlerini, din kardeşlerimiz olarak, Çin tehlikesine karşı ikaz vazifemizi ifa etmek üzere neler yapmayı tasarladığımızı anlatmağa çalıştık.

Hür dünya'ya memleketimizi tanıtmak, önemini anlatmak için ne gibi çabalar sarfetmeyi düşündüğümüzü belirtmek istedik.

Çalışma programımızdaki hususların hepsinin gerekli ve lüzumlu olduğuna kanaat getirdiğiniz takdirde :

1 — Irkdaşımız olarak Türk dünyasının son kaleşi Türkiyemiz ve Türkiyeli kardeşlerimizin maddî ve manevî destegini, himayelerini, yardım ve sıcak alâkalarını beklememiz gayet tabiidir.

2 — Din kardeşimiz olan İslâm âleminin bu haklı dâvâmızda bize madden ve manen yardım etmesi, İslâmiyet namına bir iftihar vesilesi olacağı gibi, insaniyet ve İslâmiyet de zaten bunu emreder.

3 — Öte yandan Hür dünyanın da, hissedilir hale gelmiş olan Kızıl Çin tehlikesine karşı insanlığın geleceğini kurtarması ve garantiye alması, Doğu Türkistanlılara ve dolayısıyla Doğu Türkistan dâvâsına maddî ve manevî yardım ve alâka göstermekle mümkün olacaktır.

Programımızı okuyunuz. İmkânlarımızın yok denecek kadar az olmasına rağmen yaptıklarımızı tetkik ediniz. Yapamadığımız çalışmalarımızı ifa etmek için bize yardım ediniz...

ALLAH BİZ BİLEN.

**DOĞU TÜRKİSTAN GÖÇMENLER CEMİYETİ'nin
ÇALIŞMA PROGRAMI**

Muhaceretteki Doğu Türkistanlıları temsil eden cemiyetimiz 1959 - 1970 yılı faaliyet ve mücadele programı aşağıdaki şekilde tesbit edilmiştir.

ÇALIŞMA GURUPLARI :

Programdaki işler, mahiyetlerine göre dört gurup halinde yürütülecektir :

- A — Teşkilâtlanma çalışmaları,
- B — Kültür çalışmaları,
- C — Propoganda faaliyetleri,
- D — Sosyal hizmetler.

İŞLERİN YÜRÜTÜLMESİ :

Dört gurup halinde aşağıda ta'dat edilen işler, faaliyet ve mücadele programının uygulanmasına geçilmeden önce, İdare Hey'eti'nin yapacağı toplantıda :

- a — Araştırma ve Yayın Kolu,
- b — Folklor Kolu,
- c — Talim ve Terbiye Kolu,
- d — Sosyal hizmet ve yardım kolu,
- e — Hukuk ve İstişare Kolu,
- f — Sağlık Kolu,
- g — Spor Kolu,
- h — İktisadî ve Ticâri İstişare Kolu

arasında taksim edilecektir. Kolların faaliyetleri başkanlığın murakabesi altında yürütülecek, ancak bir kısım işler münhasıran başkanlığın ullahesine bırakılacaktır.

A — TEŞKİLATLANMA ÇALIŞMALARI :

- 1 — Doğu Türkistan'ın kültür mahsullerini derleyip muhafaza edecek ve yayacak bir kültür merkezi ve müze kurulmasına çalışmak,
- 2 — Türkiyeli Türklerin, toplu ve düzenli muavenetini temin gaye-siyle bir «Türkistanlılara Yardım Derneği» kurulmasını sağlamak,
- 3 — Gerek cemiyet mensubu göçmenlerin, gerekse diğer eşhas ve teşekkülerin yardımlarını toplayıp uygun yerlere düzenli bir şekilde da-

ğıtilmasını sağlayacak bir «Türkistanlılar Yardımlaşma Sandığı» kurmak,

4 — Çeşitli ülkelerdeki göçmen gurupları murahhaslarının da katılımla her yıl toplanacak bir «Tesanüt Kurultayı» tesis etmek.

KÜLTÜR ÇALIŞMALARI :

Kültür çalışmaları üç kolda yürütülür :

A — Araştırma ve Yayın :

1 — Türkistan'ın bütün cepheleri ile tetkik edilmesi,

2 — Türkistan'ın tarih, kültür, edebiyat ve san'at hususiyetlerini; iktisadi ve sosyal yapısını belirtmek, işlemek ve yaymak,

3 — Bu mevzularda türkçe, Türkistan lehçesinde, ingilizce ve arapça olarak kitap, mecmua, broşür, bülten, harita ve istatistikler neşretmek ve tevzi etmek,

4 — Türkistan hakkında muhtelif bakımlardan şimdiye kadar çince, rusça, ingilizce, almanca, fransızca, arapça, farsça, orduca, hintçe, Türkistan ve diğer Türk guruplarının lehçelerinde yazılmış olan bütün eserleri, risale, makale ve haritaları toplamak ve bunlardan faydalı görülenleri tamamen veya özetleyerek türkçeye ve Türkistan lehçesine tercüme ettirip neşretmek ve tevzi etmek,

5 — Bu gibi eser ve yazınlarda maalesef sık sık rastlanan kasıtlı veya kasıtsız hatalarla, zararlı bilgileri veya eksiklikleri sür'atle düzeltmek,

6 — Büyük Türkistan'ın varlığının ve kıymetlerinin meydana çıkarılmasını ve tanınmasını sağlamak üzere, selâhiyetli ilim adamlarına tarihi, medeniyeti, san'at ve edebiyatı ile diğer hususiyetleri hakkında ilmî konferanslar verdirmek, makale ve etüdler yazdırıp bunları Türk basınında ve hattâ dünya basınında neşretmeyi sağlamak,

7 — Suudi Arabistan, Pakistan, Hindistan ve Afganistan gibi memleketler ile diğer yakın doğu İslâm memleketlerine iltica etmiş ve yerleşmiş bulunan Türkistanlıların Türküklerini kaybetmemelerini sağlamak ve bunlara Türkiye'yi tanıtmak üzere Türkiye'de yayınlanan kitaplar, gazete ve mecmuları, mak'ale ve yazıları göndererek bilgi edinmelerini sağlamak,

8 — Doğu ve Batı Türkistan ile diğer Türk ülkelerine karşı, Türkiye Türklerinin alâka ve sevgisini celbetmek üzere, mezkûr ülkelere taallûk eden meşhur vak'aları, meşhur şahsiyetleri, tarihi şehirleri, bedîî âbideleri hakkında sualli - cevaplı müsâbakalar tertip ederek halka duyurmak ve tanıtmak,

9 — Dünya basınında Doğu Türkistan hakkında şimdije kadar yayınlandığını tesbit ettiğimiz 300'ü mütecaviz çeşitli kitaplarla, diğer bilgi kaynaklarından müteşekkil zengin bir kütüphaneyi faaliyet merkezimizde tesis ederek yurttaşlarımızın ve ilgili herkesin faydasına sunmak,

10 — Doğu Türkistan'ın siyasi, tabii, iktisadi haritaları ile demiryollarını, karayollarını, hava yolları ile hava alanlarını ve hattâ askeri stratejik mevkilerini ve sanayinin tekessüf ettiği bölgeleri gösterir haritalar, krokiler hazırlamak,

11 — Doğu Türkistan'ın yeraltı servet kaynaklarını ve sair zenginliklerini, iktisadi, ziraî ve sînâî durumunu, maden ve enerji istihsalâtını gösterir bültenler ve istatistikler neşretmek.

B — Maarif :

1 — Suudî Arabistan, Pakistan, Hindistan ve Afganistan ile diğer yakın doğu İslâm memleketlerinde bulunan okul çağındaki Türkistanlı çocukların anadillerini kaybetmemeleri için her sene 30 - 40 çocuğu Türkiye'ye celbederek, bunları Türk okullarında okutup, yetişmelerini sağlamak ve burslar temin ederek yabancı memleketlerde okuyup yetişmeye rine çalışmak,

2 — Bu çocukların Türkistan'ı ve Türkistan dâvâsını iyice belleme lerini sağlamak; Türkistan'a, Türkliğe ve Müslümanlığa her bakımdan faydalı birer eleman olarak yetişmelerine çalışmak,

3 — Türkiye'de çıkan okul kitapları ve diğer faydalı kitap ve yazı larla, Doğu Türkistan'a müteallik kitap, mecmâ ve emsali nesriyatı olduğu gibi veya Türkistan lehçesine tercüme ettirerek, Türkiye dışındaki Türkistanlılara göndermek ve bu yollarla onların fikren inkişafına yardımcı olmak,

4 — Hariçten ve Türkiye içinden gelecek çocuklar için İstanbul'da bir yurt açmak,

5 — Türkiye Üniversitelerinde Türkistan tarih ve edebiyatına daha geniş yer verilmesini temin etmeye çalışmak,

6 — Radyo eğitim saatlarında Türkistan ve Türkistan büyükleri hakkında öğretici yayınlar yapılmasını sağlamaya çalışmak.

C — Folklor :

1 — Suudî Arabistan, Hindistan, Pakistan ve Afganistan ile diğer yakın doğu İslâm memleketlerinde bulunan Türkistanlı mücahitlerimiz arasında gerekli araştırmalar yaparak Türkistan folklorunu derlemek, yaşatmak ve inkişaf ettirmek,

2 — Türkistan'ın millî ve tarihi saz ve diğer müzik aletlerini toplamak, eksik olanlarını asıllarına uygun olarak yaptırmak,

3 — Türkistan Türklerinin kadın - erkek millî kıyafetlerini ve millî aksesuarlarını toplamak ve en eski Türkistan kıyafetlerini meydana çıkarmak ve lüzumu halinde bunlardan sergiler yaparak teşhir etmek,

4 — Folklor ekibimizi takviye ederek Türkiye içinde ve dışında folklor gösterileri yapmak, tertip edilecek festivallere iştirak ederek Türkistan'ın millî kültürünü belirtmek ve tanıtmak,

5 — Cemiyetçe teşkil edilecek folklor ekipleriyle bütün Anadolu'yu dolaşmak, bu yolla Türkistan'ın kurtuluş dâvâsını izah etmek ve yardım toplamak.

D — Propoganda Faaliyetleri :

1 — Doğu Türkistan millî dâvâsının nâşir-i efkârı olan onbeş günlük veya aylık bir mecmua çıkarmak,

2 — Doğu Türkistan'ı bütün varlığı ve bütün kıymetleriyle tanıtan ve bilhassa bugünkü Kızıl Çin işgal ve mezalimini ve bunun fecî neticele-rini aksettiren, Kızıl Çin emperyalizminin hedeflerini gösteren kitap, mecmua, broşür, bülten, beyannâme, harita ve istatistikleri Türkistan lehçesinde, türkçe, ingilizce ve arapça olarak neşretmek ve bu mevzuda Türkiye ve dünya basınında yazılar, makaleler ve etüdler neşrettirmek,

3 — Başta Birleşmiş Milletler olmak üzere Asya, Afrika, Amerika ve Avrupa devletlerine ve bu memleketlerin belli başlı siyasi şahsiyetle-rine, bütün siyâsî, kültürel ve dinî teşekkürlerine neşriyatımızı gönder-mek suretiyle dâvâmızı tanıtmak ve yaymak,

4 — Çeşitli usul ve kaynaklara başvurmak suretiyle Doğu Türkis-tan'daki Kızıl Çin mezalimi ve en son icraati hakkında doğru bilgiler toplamak ve bunları beynelmilel haber ajanslarına vererek, bütün dünya basınında yayınlanmasılığını sağlamak,

5 — Kızıl Çin ve Millîyetçi Çin'in radyo yayınlarını muntazaman dinleyerek haberleri tesbit etmek, basına intikal ettirmek ve bu yayınlar-da yapılan yalan ve zararlı propogandaları tesirsiz bırakmak için tekzip ederek gereken cevabı vermek,

6 — Yılın muayyen bir gününde İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa ve Konya'da dinî tedrisat yapan okullarla işbirliği yaparak Türkistan mü-cadelesi şehitleri için mevlüt okunmasını teamül haline getirmek,

7 — Her yıl kurtuluş haftası ilân ederek okullarda, camilerde, basın ve radyoda Türkistan dâvasının anlatılmasını sağlamak,

8 — Türkistanlı büyüklerin ve Türkistan kurtuluş davasına hizmeti geçenlerin anma günlerini teamülleştirmek,

9 — Faaliyet ve mücadele programının detaylarını tesbit ettikten sonra bunları fekârı umumiyyeye açıklamak.

E — SOSYAL HİZMETLER :

- 1 — Türkiye'de ve dışında bulunan Doğu Türkistanlı mücahitlerin umumi veya ferdi dert ve ihtiyaçlarını tesbit ederek hükümetimiz nezdinde halline çalışmak ve yurt dışında bulunanlarını ise elçiliklerimiz vasası ile hal ve icabında himayelerini sağlamak,
- 2 — Türkiye dışındaki Türkistanlılarla daha sıkı rabbita kurmak, Türkiye'ye kolayca gelip gitmelerini, bunların Türkiye'ye göç etmek istiyenlerinin gelmelerini temin etmek ve ayrıca istiyenlerin mahallinde Türk tabiiyetine geçirilmelerini sağlamak,
- 3 — Doğu Türkistandan komşu memleketlere iltica etmiş olan Doğu Türkistanlı mültecilerin Türkiye'ye iskanlı veya serbest göçmen olarak gelip yerleşmelerine ve süratle müstahsil duruma geçmelerine yardım etmek,
- 4 — Türkiye içinde ve dışında bulunan Doğu Türkistanlıların sağlık durumları, çocukların tahsil ve terbiyesi ile ve bunlardan fakru zaruret içinde bulunanların durumları ile yakından ilgilenmek ve gerekli yardımları yapmak,
- 5 — Bütün Türkistanlı muhacirlerin, Türkistan'ın millî örf ve âdetlerine uygun hareket etmelerini, çocukların bu yolda terbiye etmelerini sağlayarak, bu örf ve adetlerin yaşamاسını, gelişmesini ve devamını sağlamak,
- 6 — Sık sık Türkistan geceleri, müsamereeler, geziler tertibederek Türkistanlılar arası tesanüt, kardeşlik bağlarını ve yardımlaşmayı takviye etmek,
- 7 — Türkistan göçmenlerine yardım için ve mücadele programının yürütülebilmesi gayesiyle toplanacak yardımların yanı sıra, Türk halkın an'anevî zekât, kurban ve saire gibi yardımlarını toplayacak bir yardım sandığı kurmak, bu yoldaki çalışmalarda «Teşkilâtlar» bölümünün 5inci maddesinde sözü edilen teşkilâtlı işbirliği yapmak,
- 8 — Türkistanlı göçmenlerin iş kurmalarına yardım maksadıyla programlama ve kredi imkânları araştırmak, bu çalışmalarda iktisadi faydalar yanında propaganda imkânları sağlayacak işlere öncelik tanımak; meselâ Türkistan yemeklerini, Türkistan el işi san'atlarını tanıtacak ticarethaneler açılmasını teşvik etmek.

DOĞU TÜRKİSTAN

